Dosar nr. 4-158/2025
4-25007809-12-4-22012025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 mai 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Marin Albu
Avocatului Dumitru Carabețchi
Victimei Olga Albu (Covaliov)
În lipsa:
Agentului constatator din cadrul IP Rîșcani Dmitri Ștefanschi
(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională intentată în privința lui **Albu Marin, data nașterii *****, **IDNP***** domiciliat în raionul ******* , învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravenţional,

c o n s t a t ă:

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional **Albu Marin**, la data de 28.01.2024 ora nu este indicată, aflîndu-se î***** a agresat-o fizic pe Covaliova Olga.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator din cadrul IP Rîșcani al DP Chișinău, Ștefanschi Dmitri, au fost încadrate în baza art.78[1] din Codul contravențional.

La 16.01.2025, procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Albu Marin, încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Rîșcani al DP Chișinău, Ștefanchi Dmitri, în temeiul art. 78[1]din Codul contravențional, a parvenit prin intermediul cancelariei în Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) pentru a fi

examinat conform competenței, în baza art. 395 din Codul contravențional, fiind repartizat la 22.01.2025 judecătorului Angela Vasilenco.

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, Albu Marin fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, cu Olga s-au împăcat sunt deja oficial căsătoriți și Olga și-a schimbat prenumele. A fost o ceartă între ei la data de 27.01.2025, dar tot atunci s-au împăcat.

Victima Albu Olga, fiind audiată în cadrul ședinței de judectaă a declarat că, la data de 28.01.2025 erau acasă de pe ***** și stăteau la masă. S-a iscat un conflict de la gelozie. Ea fiind în stare de ebrietate l-a lovit pe Albu Marin, prima apoi acesta a lovit-o pe ea. A lui au fost doar câteva lovituri. Concretizează că aceste acțiuni au avut loc pe data de 28.01.2025. Declară că a chemat poliția fiind în stare de ebrietate, ca să calmeze spiritele. Ulterior cazul a fost examinat de poliție.

La întrebările avocatului Carabețchi Dumitru, a declarat că, cearta a fost doar între ei doi, copilul nu a fost implicat în această ceartă. La moment trăiesc împreună și careva certuri în familie nu au. A mai declarat că nu are pretenții față de Albu Marin și nici nu dorește să fie sancționat.

Avocatul persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional Carabețchi Dumitru a pledat pentru declararea nulității procesului verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Albu Marin.

În şedinţa de judecată, *agentul constatator din cadrul IP Rîşcani al DP Chişinău – Ştefanschi Dmitri,* fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație scrisă la adresa de e-mail indicată în scrisoarea de însoţire*)*, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a agentului constatator, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestuia, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

De asemenea, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar

echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar agentul constatator nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Analizând materialele cauzei, audiind poziția participanților la proces şi verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 339036 din 14.01.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Rîșcani al DP Chișinău, Ștefanschi Dmitri, în acţiunile făptuitorului Albu Marin, s-a reținut săvârșirea faptei, încadrate juridic în temeiul art. 78^1 al Codului contravențional.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența

cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante sau agravante; e) necesitatea sancționării și după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante soluționării juste a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 339036 din 14.01.2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât şi din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea

juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului Albu Marin, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmar prin semnăturile în actul nominalizat.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin

impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. MAI06 339036, încheiat la 14.01.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Albu Marin, este învinuit precum că a comis contravenţia prevăzută de art. 78^1 din Codul contravenţional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 339036, încheiat la 14.01.2025*, care cuprinde poziţia personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenţiei comise şi descrierea acesteia*;- raport privind înregistrarea contravenției din 01.03.2024 potrivit căruia la data de 28.01.2024 a fost efectuat apelul 112 și solicitată intevenția poliției la adresa ***** - persoană bătută; raport din 28.01.2024 prin care subofițerul superior al BPRO comunică că deplasîndu-se la fața locului au fost întîmpinați de cet.Covaliva Olga care i-a informat că a fost agresată de concubinul ei Albu Marin;- cererea cet. Covaliova Olga care a solicitat organelor de drept să întreprindă măsuriașa cum concubinul ei Albu Marin la data de 28.01.2024 a lovit-o;- proces verbal de constatare din 28.01.2024 prin care cet. Albu Marin a relatat că la data de 28.01.2024 se afla acasă cu concubina Olga şi au hotărât să se odihnească. Au plecat și au luat o sticlă de Exclusive și au servit. După care între ei s-a iscat o ceartă și Olga la lovit de trei ori peste față, după care și el a lovit-o. Ulterior Olga a chemat poliția; - chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie;-*

ordin de restricţie de urgenţă nr. 6 din 28.01.2024 întocmit în privința lui Albu Marin pe un terme de 10 zile; - ordonanță de ridicare din 14.02.2024; - proces verbal de ridicare din 14.02.2024; - citațiile expediate în adresa lui Albu Marin; - raport de constatare nr. 202402P0233 din 30.01.2024 și potrivit concluziei în urma examinării la cet.Cobvaliova Olga, au fost constatate echimoze la nivelul feței, echimoze la nivelul membrelor superioare și ambelor genunchi care au fost cauzate în urma acțiunilor traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în perioada de timp indicată și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății;- raport.

Instanţa statuează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenţie, prin care a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, în argumentarea căruia acumulat suficiente probe care susţin acuzaţiile formulate, inclusiv în mod decisiv.

Respectiv, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, la acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

Instanța de judecată precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul IP Rîșcani al DP mun. Chişinău, Ștefanschi Dmitri nu a pus în exclusivitate doar procesul-verbal cu privire la contravenție, dar a argumentat prin probe pertinente, precum și prin raportul de constatare nr. *202402P0233 din 30.01.2024,*au fost constatate echimoze la nivelul feței, echimoze la nivelul membrelor superioare și ambelor genunchi care au fost cauzate în urma acțiunilor traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în perioada de timp indicată și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătăți

Totodată, instanța reține că, Albu Marin în cadrul ședinței de judecată s-a prezentat menționând că susține declarațiile, prin urmare conform procesului verbal de constatare din 28.01.2024 acesta a recunoscut vina în comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional, .

Astfel, instanţa statuează că norma prevăzută la art. 78^1 din Codul contravenţional stipulează cert şi previzibil urmările prejudiciabile existente sub

forma vătămării neînsemnate a integrităţii corporale, care la caz s-au confirmat, ce denotă autenticitatea şi certitudinea faptei prejudiciabile incriminate.

În aceieaşi accepţie, instanţa notează că, potrivit pct. 25 al Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003 de apreciere medico-legală a gravităţii vătămării corporale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 170-172 art. 224, la 8 august 2003, se stabileşte drept grad de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii inclusiv vătămarea neînsemnată fără cauzarea prejudiciului sănătăţii, care în conformitate cu pct. 74 din acelaşi Regulament, includ leziunile ce nu generează o dereglare a sănătăţii mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanență de muncă.

În subsidiar, reieşind din pct. 17 subpct. 3) al aceluiaşi Regulament, gravitatea vătămării corporale nu se apreciază dacă persoana în cauză refuză de investigaţii suplimentare necesare sau nu se prezintă la examinarea repetată.

La caz, instanța de judecată mai reține că, *obiectul juridic principal* al contravenției de violență în familie îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Obiectul material al contravenției de la art. 78^1 din Codul contravențional, îl constituie corpul persoanei, iar *latura obiectivă* are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, pentru a fi calificată potrivit normei de la art. 78^1 din Codul contravenţional, fapta trebuie să întrunească cumulativ semnele componenţei de contravenţie cum sunt: maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care *au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale*, iar la dosarul contravențional, au fost anexate probe evidente, în baza cărora a fost posibil de stabilit urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale şi existenţa faptei contravenţiei.

De asemenea, instanţa statuează cu privire la respectarea vieții private, că Curtea Europeană într-adevăr a menționat că, în diferite contexte, acest concept include integritatea fizică și psihologică a unei persoane, iar în acest sens, Curtea a precizat în jurisprudența sa că obligațiile pozitive impuse autorităților în baza articolului 8, privit separat sau coroborat cu articolul 3, includ și obligația de a adopta și de a aplica un cadru legal corespunzător care să asigure protecția efectivă împotriva actelor de violență comise de către persoanele fizice (a se vedea *Osman împotriva Regatului Unit*, 28 octombrie 2008, §§ 128-130, *Đorđević împotriva Croației*, 24 iulie 2012, §§ 141-143; *M.G. v. Turcia*, 22 martie 2016, §§ 77, 78).

În acest context, eșecul statului de a-și onora obligațiile substanțiale poate conduce implicit la nerespectarea obligațiilor procedurale pozitive de a investiga

efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați de comiterea unor acte de violență (a se vedea cauza *M.C. împotriva Bulgariei*, 4 decembrie 2003, în care Curtea Europeană a combinat chestiunile de substanță cu cele de procedură, dată fiind interdependența lor și a reținut că statul reclamat a eșuat să-şi onoreze obligația procedurală din cauza unei probleme substanțiale).

Instanţa mai notează că potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, prin *violenţă în familie* se înţeleg acte de *violenţă fizică*, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, *comise de către un membru de familie* în privinţa *altui membru al aceleiaşi familii*, prin care *s-a cauzat victimei prejudiciu material* sau moral, iar prin *violenţă fizică* se înţelege *vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii* prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Totodată, potrivit art. 3 alin. (2) din aceiași lege, membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc comiterea evidentă a contravenţiei imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturilor obiective a contravenţiei prevăzute la art. 78^1 din Codul contravenţional.

Instanța mai reflectă că, persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a prezenta argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, neglijată de acesta, iar în această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță în coroborare cu declaraţiile participanţilor şi prin urmare instanța reține că încheierea procesului-verbal este una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Albu Marin, pe semnele contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, fără recomandarea agentului cu privire la sancţiunea aplicabilă.

Aşadar, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului.

Sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, aceasta va fi administrată în limitele impuse de art. 41 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 78[1] din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78[1], pentru care *acordul persoanei nu este necesar*.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui Albu Marin, în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional și îi va aplica lui Albu Marin, o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 40 de ore.

În sensul acestei sancțiuni, instanţa mai motivează prin prisma lipsei circumstanțelor atenuante și agravante, motiv pentru care instanţa va aplica pedeapsa într-un cuantum mai redus mai aproape de limita minimă şi doar cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, or respectiv nu mai consideră drept pertinentă recurgerea la o sancţiune mai gravă, precum arestul contravenţional, având în vedere și faptul că nu se atestă comiterea anterioară a altor contravenții, potrivit materialelor dosarului.

Totodată, potrivit art. 37 alin. (5), (6) din Codul contravențional, contravenientului sancţionat cu muncă neremunerată în folosul comunităţii i se ia

în scris un angajament prin care se obligă să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul. În caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Demersul cu privire la înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu arest contravențional se examinează de către instanța de judecată în termen de 30 de zile.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat **Albu Marin,** în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional și i se aplică o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 40 (patruzeci) de ore.

Controlul asupra comportării și executării de către Albu Marin a sancțiunii stabilite prin prezenta hotărâre, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Copia hotărârii se remite spre informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela Vasilenco**